

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til indenrigsministeren [om regeringens initiativer vedrørende udlændingeloven].

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 4/10 2000).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om dansk deltagelse i KFOR-styrken og formålet med denne].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 4/10 2000).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand [om dansk udviklingspolitik i lyset af strategien for »Partnerskab 2000«].

Af Jeppe Kofod (S), Jens Hald Madsen (V), Per Stig Møller (KF), Margrete Auken (SF), Pia Kjærsgaard (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV), Søren Søndergaard (EL) og Jann Sjørnsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 4/10 2000).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Dette forslag mener jeg vi alle kan være meget tilfredse med bliver gennemført. Det drejer sig om beskyttelse af forbrugernes interesser i det indre marked mod grænseoverskridende reklamer.

Det er i dag ikke muligt for det enkelte land at forhindre udenlandske virksomheder i at overtræde forbrugerbeskyttelsesreglerne i vores land. Det gælder for udenlandske virksomheder i Danmark, men det gælder også for danske virksomheder i udlandet.

Nogle af disse grænseoverskridende reklamer giver en konkurrencemæssig forvriddning, som skader danske virksomheder, ligesom denne forvriddning kan skade virksomheder, danske og udenlandske, der overholder gældende nationale regler. Derfor er det vigtigt, at vi nu får mulighed for at stoppe denne trafik.

Vi gennemfører med dette lovforslag et direktiv om søgsmål med påstand om forbud på området, om beskyttelse af forbrugernes interesser. Det skal sikre koordineringen af love og administrative bestemmelser i Europa, og desuden skal det sikre gensidig anerkendelse af søgsmålskompetence.

Med denne vedtagelse vil man lette og effektivisere tilsynsmyndighedernes arbejde med forbrugerbeskyttelse, således at danske myndigheder kan føre sager mod danske virksomheder i Danmark på vegne af udenlandske myndigheder og omvendt.

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Det kunne være fristende, efter at vi nu har haft folkeafstemningen om EU, at indlede med at sige, at hvis Folkebevægelsen mod EU havde været til stede her i salen, så havde de haft det svært; så havde de virkelig haft det svært.

Folkebevægelsen ønsker, at Danmark skal træde ud af EU. Hvordan vil de gå op og modtage sådan et forslag her? Her har vi jo netop eksemplet på, at EU-samarbejdet er et fantastisk godt samarbejde først og fremmest for forbrugerne. Jeg kan ikke forestille mig, at noget parti med rimelighed vil kunne sige, at det her forslag burde smides i papirkurven, at det har vi ingen interesse i.

Det har vi jo netop. Vi har jo netop interesse i en verden, hvor vi har grænseoverskridende samarbejde, hvor vi har det indre marked, hvor vi har e-handel osv., i at kunne beskytte forbrugerne på tværs af grænserne ved fælles regler, og det er lige præcis det, der lægges op til her: markedsføringsloven, aftaleloven, lægemiddel-loven, radio-, fjernsynsloven osv., vi kunne blive ved, en stribe af lovforslag, lovområder, hvor forbrugernes interesser jo kun kan varetages, hvis vi har et samarbejde på tværs af grænserne. Derfor skal vi selvfølgelig ikke bare blive ved med at være medlem af EU, men også sige ja til det initiativ, som ministeren her har fremlagt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører, da der ikke er nogen fra De Konservative – endnu da i hvert fald. De kommer, det er jeg sikker på.

Ole Sohn (SF):

Jeg skal ikke tilføje så meget mere. SF synes, det er et godt forslag. Det er vigtigt, at man får styrket forbrugerbeskyttelsen, og hr. Svend Erik Hovmand og fru Jytte Wittrock har jo sagt det så smukt.

Men en af de ting, som er en følge af det, er jo, at der også skal bruges nogle flere ressourcer, ikke mindst for at forbrugerombudsmandsinstitutionen vil være i stand til at tackle de nye opgaver, som den bliver pålagt.

Så derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om der i finanslovforslaget eller på anden vis er en mulighed for, at Forbrugerombudsmanden kan

få de nødvendige ressourcer til den række af nye opgaver, som institutionen bliver pålagt.

Men SF støtter forslaget.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget lægger op til at standse ulovlig, grænseoverskridende virksomhed, som ikke er i forbrugernes interesse.

Dette vil herefter i praksis medføre, at erhvervsvirksomheder ikke har mulighed for at flytte sine aktiviteter fra den ene medlemsstat til den anden. For at håndhæve forbudsdirektivet er der tillagt danske tilsynsmyndigheder regler for at føre retssag her i landet på vegne af andre medlemsstaters godkendte myndigheder og organisationer.

Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at der i den danske lovgivning bestemmes, at der forud for anlæggelse af sag vil blive rettet henvisning til den pågældende erhvervsdrivende.

Så efter det foreliggende kan vi fra Dansk Folkepartis side støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, mit gode hjerte løb af med mig. Fru Pernille Sams som ordfører. Så må CD vente lidt.

Pernille Sams (KF):

Lovforslaget implementerer forbudsdirektivet, som skal sikre det indre markeds funktion gennem en mere effektiv beskyttelse af forbrugernes interesser. Virksomheder skal ikke kunne unddrage sig forbrugerbeskyttelsen og udøve konkurrenceforvridende adfærd ved at markedsføre sig fra ét medlemsland til et andet.

I dag er det ikke muligt effektivt at sikre sig, at udenlandske virksomheders adfærd i Danmark og danske virksomheders adfærd i udlandet ligger inden for lovens rammer. Det vil svække forbrugerbeskyttelsen, og det stiller de virksomheder, der opfører sig forskriftsmæssigt, dårligere end deres konkurrenter, som overholder loven.

Loven indfører derfor en gensidig søgsmålsmulighed med påstand om nedlæggelse af forbud for at beskytte forbrugernes interesser. Disse hovedprincipper kan vi tilslutte os, og vi vil gerne bidrage positivt til at få løst den opstillede opgave. Men efter gennemlæsning af nærværende lovforslag er vi ikke sikre på, at ministeren har været hele vejen rundt om problemstillingen. Der er i hvert fald en række forhold, som vi mener bør gennemdrøftes og undersø-

ges nærmere, inden man lægger sig fast på de her foreslåede formuleringer.

Eksempelvis er vi af den opfattelse, at det vil være naturligt at nå frem til den modsatte konklusion af, hvad ministeriet er nået frem til med hensyn til konsultation eller ikke konsultation, lovforslagets bemærkninger side 7.

Efter vores opfattelse vil en forudgående henvendelse være både naturlig og ønskelig og vil formentlig også kunne bidrage til at formindske antallet af sager.

I forbindelse med lovforslagets høringsfase er der fremsat en lang række relevante bemærkninger. F.eks. er der sat spørgsmålstejn ved, om den danske formulering i realiteten er blevet så slap, at den åbner mulighed for nedlæggelse af fogedforbud, selv om handlingen, der søges forbudt, ikke klart er i strid med et direktiv, som er omfattet af forbudsdirektivet. Det er godt med klare og faste regler og godt, at de nu kan komme til at virke på tværs af landegrænserne. Men retssikkerheden skal respekteres alligevel, og vi er betænkelige ved, om retssikkerheden har haft en for lille plads i regeringens bevæggrunde, da nærværende forslag blev udformet.

Man kan også diskutere, om det alene er forbrugerorganisationer, der skal tillægges søgsmålskompetence, eller om erhvervsorganisationer ikke på tilsvarende vis har en interesse, som må føre til, at også de må kunne anlægge sager.

Alt i alt har vi en række forhold, vi ønsker uddybet og undersøgt, og forudsætningen for, at vi vil gå positivt ind i forhandlingerne, vil være, at forbrugerbeskyttelsen suppleres med dialog og retssikkerhed for virksomhederne, så det ikke bliver populistiske tilfældigheder og kvævulanteri, der kommer til at styre praksis på dette område.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne kort tilkendegive, at vi kan stemme for lovforslaget. Beskyttelse af forbrugernes interesser kan alle støtte, og vi bakker varmt op om det. Og så kan jeg tilslutte mig de ordførere, der var i starten, også de interesser og ting, de nævnte.

Morten Helveg Petersen (RV):

Også fra radikal side kan vi selvfølgelig støtte dette fornuftige forslag, der er et led i at få det

indre marked til at fungere optimalt og også styrke det europæiske tilsynssamarbejde på forbrugerområdet.

Jeg skal ikke trække forhandlingen længere ud. Nu er det sagt så mange gange, hvor meget fornuft der er i, at EU også på det her område har et tæt og forpligtende samarbejde, og det bakker vi selvfølgelig op om fra radikal side.

Frank Aaen (EL):

Umiddelbart er vi også positive over for at styrke forbrugerne mod grænseoverskridende markedsføring, der er ulovlig – selvfølgelig. Vi har brug for lidt tid i udvalgsarbejdet til at gennemgå, om nogle af direktiverne, der ligger bag, er i modstrid med den EU-politik, vi står for. Hvis vi finder ud af det, vil vi selvfølgelig rejse det gennem spørgsmål, men indtil videre er vi positive.

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Da hr. Ole M. Nielsen desværre ikke kan være til stede, vil jeg redegøre for Kristeligt Folkepartis holdning til dette lovforslag.

Generelt set kan vi støtte forslaget. Kristeligt Folkeparti har altid lagt vægt på, at forbrugere ikke skal udsættes for uetisk markedsføring, heller ikke på tværs af landegrænser.

Vi finder det positivt, at dette forslag kan være med til at sikre forbrugerne en bedre beskyttelse mod virksomheders indimellem utrolige evne til at bryde god markedsføringsskik. Set fra vores synspunkt er det især de små og mellemstore virksomheder, der lider under det, hvis de større virksomheder kan operere internationalt uden klare fælles regler. Derfor er det vigtigt, at denne lov sikrer forbrugerbeskyttelse på tværs af landegrænser.

Én ting i forslaget kræver dog en bemærkning, nemlig at lovforslaget ikke indeholder regler om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes. Selvfølgelig er dette et kompliceret spørgsmål, men man sidder med en sjov fornemmelse, når det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at man vil lade det være op til domstolene at tage stilling til spørgsmålet. Vi anser det ikke for hensigtsmæssigt at pålægge domstolene at rede trådene ud, efter at man fra politisk side ikke har kunnet finde enighed i forbudsdirektivet. Dette bør finde en bedre løsning inden den endelige vedtagelse af dette lovforslag.

Kirsten Jacobsen (FRI):

I Frihed 2000 har vi den opfattelse, at hverken det her eller de næstfølgende to lovforslag indeholder elementer, som vi har principielle betænkeligheder ved. Så vi kan blot meddele ministeren, at medmindre der opstår et eller andet uventet, så kan ministeren regne med, at vi vil støtte forslagene, når de kommer frem til tredje behandling.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg skal generelt takke for den positive modtagelse og søge at svare på nogle enkelte af de problemstillinger, der er peget på af ordførerne her ved førstebehandlingen.

Hr. Ole Sohn spurgte til ressourcerne hos forbrugerombudsmanden, og jeg skal ikke gå helt så meget i detaljer, som der er gået i detaljer med spørgsmålet i lovforslaget og dets bemærkninger, men henvise til den første spalte på side 10 i lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, hvordan der er taget højde for omkostningerne dels i finanslovsforslaget, dels i budgetoverslagsårene.

Så skal jeg til både Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkepartis ordfører sige med hensyn til spørgsmålet om konsultationsordning, altså det, at man skal henvende sig til den erhvervsdrivende, der ønskes nedlagt et forbud over for, om en sådan konsultationsordning skal være pligtig, eller om den skal være, som fru Pernille Sams udtrykte det: naturlig og ønskelig, at der har regeringen valgt at lægge vægt på, at det skal være naturligt og ønskeligt, men ikke pligtigt.

Og det har at gøre med, at man ved at gøre det pligtigt i en række tilfælde kan forskertse hele formålet med det, der ligger i lovforslaget i øvrigt, mens man kan få opfyldt det naturlige og det ønskelige ved, at der simpelt hen vil være en interesse i for den, der ønsker at få nedlagt et forbud, at komme til en hurtigere behandling, komme overens med den pågældende erhvervsdrivende, inden man går den noget besværligere og i øvrigt også fordyrende vej, det vil være at gå til domstolene.

Det, der yderligere ligger, ville være, at man som en, der ønsker nedlagt et forbud, og som ikke har henvendt sig og prøvet at bilægge spørgsmålet forinden, jo vil risikere at kunne komme til at bære alle sagens omkostninger, og det er ikke ganske ubetydeligt. Derfor tror jeg, at det er helt rimeligt at forestille sig, at der i en-

hver situation, hvor der kunne være en vej frem til en løsning uden involvering af domstolene, vil være en meget høj grad af interesse.

Derfor mener vi i regeringen, at det ville være et galt signal at lægge det ind som en pligt for den enkelte, der måtte ønske at standse en aktivitet. Det ville være ønskeligt, om de gør det. De vil gøre det. Der er en masse af incitamenter til at gøre det. Men hvis det er pligtigt, så risikerer man at forfejle hele hensigten.

Fru Pernille Sams rejste også et andet spørgsmål, nemlig om, hvornår der skal nedlægges forbud, at det ikke skulle være fuldstændig klart, og der skal jeg sige bare det korte, at det jo i Danmark er retsplejeloven, der gælder, at det er domstolene, der ville skulle afgøre bl.a. proportionalitetsspørgsmålet. Og jeg er i modsætning til det, man måske kunne høre fru Pernille Sams' bemærkninger som, ikke ét sekund i tvivl om, at domstolene vil sørge for, at der er en fuldstændig klar retssikkerhed for virksomhederne i Danmark. Så jeg er fuldstændig tryk ved den måde, det er lagt op på i forhold til, hvornår der er forbud, og hvornår der ikke er mulighed for at gennemføre et forbud. Vi har jo ikke domstole, der sådan bare stanger forbud ud uden nogen lovhjemmel bag.

Så til hr. Jens Ove Kjeldsen, som stiller spørgsmål om lovvalgsregel. Det vil jeg gerne have lejlighed til at uddybe under udvalgsbehandlingen, for det er en forholdsvis kompliceret problemstilling. Der har vi ønsket fra regeringens side, og det har også været ønsket fra dansk side, altså også fra Folketingets side via Europaudvalget, at vi faktisk havde fået en lovvalgsregel i direktivet.

Men det er der ikke tale om; det lykkedes ikke. Og derfor, når man ser på de forskellige lovgivninger, der ligger bag, har det været regeringens samlede vurdering, at det også i denne situation ville være mere hensigtsmæssigt at overlade valget til domstolene, idet der vil være en lang række sagstilknyttede vurderinger, som skal lægges for dagen i forhold til et lovvalg, nemlig bl.a. hvilket land der er den nærmeste tilknytning til i forhold til handlingen, og det kan vi jo naturligvis kun vanskeligt skrive i et lovforslag og i en lov, som den forhåbentlig måtte blive til på et tidspunkt.

Men det vil være nogle af disse emner, som der kan være grund til at få vendt under udvalgsbehandlingen, og jeg vil gerne give tilsagn om, at det kan gå hurtigt og smidigt.

Jeg har givet nogle bemærkninger her som almindelig forberedelse til den videre behandling og vil i øvrigt takke for modtagelsen.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg forstod på ministerens svar, at der vil blive lejlighed til i udvalget at se på nogle af de ønsker, der har været fremført. Jeg hørte også samtidig ministeren heroppefra erklære, at man ikke vil rette henvendelse til erhvervsvirksomheder, inden man i givet fald nedlægger et forbud. Og hvis jeg forstod ministeren ret, var det sådan af hensyn til forbrugerne og det tidsforløb, der så i givet fald ville kunne være, inden man får stoppet denne virksomhed.

Jeg vil da godt lige spørge ministeren, om man ikke kan overveje det endnu en gang, for i og med at man tager et hensyn til forbrugerne, som jeg har megen forståelse for, bør man vel også tage et hensyn til de virksomheder, der er berørt af netop dette lovforslag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, jeg synes, der vil være en god lejlighed til at vende emnet »konsultationsordning og retsplejelov« i udvalget, for det er ikke fuldstændig klart. Hr. Egil Møller spørger, om det er konsultationsordningen, man forholder sig til, eller om det er, hvad man skal i forbindelse med retsplejeloven.

Der bliver ikke bare lavet noget ved domstolene, som kommer som en meget stor overraskelse, uden at nogen af dem, der er berørt, anede det. Det sørger retsplejelovens regler for. Men det er sådan noget, der er meget velegnet til, at vi under udvalgsbehandlingen kan få det præciseret, få det skrevet sådan, at det er tydeligt og forståeligt.

For god ordens skyld skal jeg sige, at jeg bestemmer så ikke over udvalgsbehandlingen, det gør medlemmerne. Men jeg vil gerne bidrage så meget, jeg kan, til, at det forløber positivt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Det var flotte ord.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om ændring af patentloven og varemærkeloven.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag har primært til hensigt at ændre den eksisterende adgang til administrativ omprøvning af patenter og varemærker for at undgå sideløbende behandling af sager om disse rettigheder ved domstolene og i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Det skal ses på baggrund af, at de pågældende regler om administrativ omprøvning i praksis har vist sig ikke altid at fungere tilfredsstillende. Begæringen om administrativ omprøvning anvendes således i dag i nogle tilfælde i taktisk øjemed i forbindelse med en forestående eller verserende retssag, hvor hensigten for såvel patenthavere som tredjemand kan være at forhale sagen og dermed genere modparten. Det vil sige, at der i en række tilfælde kan opstå parallelbehandling ved domstolene og i Patent- og Varemærkestyrelsen vedrørende samme patent med unødige forsinkelser og omkostninger for modparten.

Ifølge lovforslaget fjernes adgangen til at anmode om administrativ omprøvning under en verserende retssag. I de tilfælde, hvor der anlægges retssag, efter at der er anmodet om administrativ omprøvning, skal anmodningen stilles i bero med henblik på domstolenes endelige afgørelse af sagen. Dog vil det være således, at der, hvor det er patenthaveren selv, som har anmodet om administrativ omprøvning, skal Pa-